

de blog van deze maand staat volledig in het teken van de marokko reis

ik zou een uitvoerig reisverslag kunnen maken en uitgebreide kritiek kunnen hebben over de enorme ongelijkheid tussen man en vrouw, over hoe enorme hoeveelheden verpakingsafval de natuur ontsieren, over de armoede, die veel marokkanen in overlevingsmodus houdt, de enorme droogte in grote delen van het land, de littekens van het massatoerisme/rally's, de drugsteelt in het rif gebergte, alle mogelijke manieren om het geld uit de zakken van de toeristen te halen en het imago van marokko hoog te houden, de massale aanleg van asfaltwegen en bouw van moskeeën om de berbers te *arabiseren*, het massale aantal mensen, dat verbaasd naar mijn short keken, het massale aantal rotte tanden ...

ik zou ook de loftrampet boven kunnen halen over de enorme variatie aan ongerepte natuur – water, bergen en woestijn, zoals de blauwe, groene en gele stroken op de berber vlag (zie rechts) van de “vrije mens” aangeven - de gastvrijheid, de vrijgevigheid en het leven in harmonie van de herders/nomaden, en uiteraard het zonovertogen klimaat ten zuiden van de atlas

maar dan zou de blog wellicht 20 pagina's bevatten en zou de essentie van de reis in de massa tekst verloren gaan

zodoende heb ik ervoor gekozen om deze maand een zeer beknopte blog te maken en het enkel te hebben over de essentie van wat de reis mij geleerd heeft

vooreerst heeft de 6.000 km door marokko mij duidelijk gemaakt, dat de *donjon de péchon* en de *muralla china de finestrans* unieke, uitzonderlijke locaties zijn, die uiterst geschikt zouden zijn als *couveuse voor de ziel*

onder een *couveuse voor de ziel* versta ik een locatie, waar zielen met een groei/leerachterstand, in een zeer beschermde, ingekuispte cocon/baarmoeder omgeving aan de rand van de klassieke maatschappij en met een gespecialiseerde omkadering hun groei/leerproces kunnen versnellen

verder heeft de overdosis aan mannelijke dominantie mij duidelijk gemaakt, dat de mensheid wat mij betreft haar leiders op basis van verkeerde criteria selecteert : geslacht, ras, populariteit, charisma, diploma, titel, roem ...

mijn standpunt is, dat de wereld in het algemeen en de mensheid in het bijzonder, er veel beter aan toe zou zijn, als de mensheid haar leiders op basis van de volloedheid van de ziel zou selecteren

ook heeft de ontmoeting met de jonge spaanse juan mij duidelijk gemaakt, dat er jonge mensen zijn, met reeds een behoorlijk volleerde ziel

ook is duidelijk geworden, dat op dit moment, met de uitzondering van lucie en maria, alle meest volleerde zielen, die ik tegenkom mannelijk zijn

mijn affectie voor maria, mijn enthousiasme voor de evolutie van michèle en mijn frustraties ten opzichte van lucie, hebben mij geleerd, dat mijn voorkeur uitgaat naar vrouwen met behoorlijk volleerde zielen

tot slot heeft de tocht mij duidelijk gemaakt, dat de marokkaanse woestijn, gebergte en oceaan uiterst geschikt zouden zijn voor *couveuses voor de ziel*, maar ik heb er geen enkele *universiteit voor de ziel* gevonden, misschien omdat er geen zijn of omdat ik er niet klaar voor ben

onder een *universiteit voor de ziel* versta ik een gemeenschap, waarvan de ziel zeer sterk verbonden is met de universele ziel en die geleid wordt door de meest geëvolueerde zielen

het doelpublik van deze *universiteiten* zijn zielen zijn, die hun ziel maximaal willen vullen

mijn intuïtie vertelt mij dat de *universiteiten voor de ziel* zich wellicht in *zwart* afrika zullen bevinden en daarvoor zal ik wellicht een volgende tocht maken eenmaal ik er klaar voor ben

op het einde van de ontdekkingsstocht door marokko werd ik enorm aangetrokken om terug te keren naar de donjon om deze zaken in de praktijk om te zetten

na een verkwikkende nachtrust plaatste ik een nieuwe annonce op *leboncoin*, waarbij ik drie *gardiennes* zocht voor de *couveuse voor de ziel* de drie dienden ware “ambassadrices” van het *les tours des miracles* project te zijn, jonger te zijn dan ikzelf, hun ziel diende in mate 5 volleerd te zijn, ze dienden aanwezig te zijn op het domein en bereid te zijn andere zielen, die hun leerproces willen versnellen, te omkaderen

ik weet, dat ik hiermee, net als met de *universiteit voor de ziel*, misschien een speld in een hooiberg zoek, maar ik ken mezelf en ik verkies om 5 jaar te blijven zoeken, boven genoegen te nemen met een alternatief, waar ik niet achter sta

eenmaal ik die drie *gardiennes* zou gevonden hebben, zou ik met een gerust hart het beheer aan dit trio overlaten

mijn ziel zou ondertussen wellicht ook genoeg verder geëvolueerd zijn om een *universiteit voor de ziel* te kunnen integreren

ma 15 okt

de meest markante ontmoeting van de marokko reis was deze met juan, een 30-jarige spaanse dokter uit valladolid (in het midden op de foto)

de ontmoeting met juan was een mooi voorbeeld van synchroniciteit

ik had de nacht doorgebracht op een panoramisch punt in tizgui, tussen telouet en aït ben haddou, en toen ik mij aan het klaarmaken was om te vertrekken, kwamen er enkele souvenirverkopers toe na een kennismaking stelden ze mij voor om de nacht bij hen thuis door te brengen

ik aanvaarde en stelde voor om hen te helpen met de verkoop van souvenirs

dat staat uiteraard zeer ver van het *les tours des miracles* project, maar mijn intuïtie vertelde mij om dit voor te stellen
op dat moment besepte ik nog niet, dat deze ervaring mij ging helpen om andere souvenirverkopers te herkennen en dus te omzeilen 😊

de eerste dag was de souvenirverkoop dusdanig dat mijn "contract" een dag werd verlengd

op het einde van de tweede dag, net toen de verkopers hun waren begonnen in te pakken, kwam er een jongeman aangefietst

toen ik in de heldere blauwe ogen keek, voelde ik direct, dat dit een bijzondere ziel was en dat bleek ook zo te zijn, toen hij zijn verhaal deed
juan was met de fiets vanuit spanje op weg naar "real" (hij bedoelde het "echte", authentieke maar aangezien spaans geen tweeklanken kent, sprak het uit als in "real madrid" hetgeen koninklijk betekent) zwart afrika om er vrijwilligerswerk te doen

juan werd ook uitgenodigd om in het dorp te overnachten en ik vertelde hem 's avonds honderduit over het *tours des miracles* project

eigenlijk waren we, elk via onze eigen, unieke weg, naar hetzelfde op zoek, alleen was hij veel vroeger aan zijn zoektocht begonnen

toen ik over radiësthesie vertelde, bleek hij dit tot mijn verwondering te kennen
ik stelde voor om te meten in welke mate zijn ziel dit jaar met de universele ziel verbonden was en ook te kijken in welke mate zijn ziel volleerd was
hij bleek over ongeveer dezelfde waarden als ikzelf te hebben, maar dat op een 30-jarige leeftijd 😊

diezelfde avond kreeg ik een bericht van ons moeder met een foto en bijhorende groetjes van maria
toeval bestaat niet en zodoende besloot ik om uit te meten in welke mate maria's ziel volleerd was

dat bleek tussen 5 en 6 te zijn en dat was feitelijk de hoogste "score" van al mijn kennissen, vrienden en familie

nu begreep ik wat er mij zo in haar aantrok, waarom ik als kleine uk pas wilde gaan slapen als zij mij onderstepte ... alle puzzelstukjes begonnen plots ineens te passen

ik beeldde mij in, dat ik het beheer van de donjon zou overlaten aan drie vrouwelijke zielen van jonger dan 45 jaar, die in dezelfde mate als maria waren volleerd
dat gaf mij een uitermate bevredigend gevoel en dat bevestigde, dat dit de beslissing was, die ik op dit moment zou nemen

deze keuze staat echter haaks op de klassieke maatschappij, waar de "chefs" op basis van diploma, titel, macht, stamboom, populariteit gemandateerd worden

ik geloof echter, dat de wereld in het algemeen en de mensheid in het bijzonder, er veel beter aan toe zou zijn, indien hij zou geleid worden door volleerde zielen

de wereld kan ik niet veranderen, alleen kan ik zelf op mijn niveau het goede voorbeeld geven

stel je voor, dat het drie afrikaanse vrouwen zouden zijn, uit gemeenschappen, waarvan de ziel nauw verbonden was met de universele ziel
misschien was het nu de tijd aan hen om missionarissen naar ons te sturen om ons te helpen onze ziel te ontwikkelen ...

ik had moeite om deze vraag niet concreet in het universum te sturen, maar besepte, dat het beter was de controle bij het universum te laten
zij heeft een onvatbaar veel grotere intelligentie dan mezelf en dus zou zij wel beter weten wie op dit moment de juiste beheerders van de donjon zouden zijn

ik diende er op te vertrouwen, dat deze ooit op mijn pad terecht zouden komen

maar in ieder geval was ik reuze benieuwd naar wie de volgende *gardiennes* van de donjon zouden worden

ma 18

het belangrijkste moment bij de evolutie van mijn ziel, kwam er op één van de weinig bezochte zandheuvels van de erg chebbi, één van de meest toeristische trekpleisters van de regio

ik had een jonge kamelendrijver een lift gegeven en hij had me deze niet toeristische plaats aangeduid om te overnachten

de zonsopgang was niet zo bijzonder, aangezien er veel toeristen waren, er veel wind stond en het opstuwende zand de horizon bedekte
de volgende ochtend ging ik alleen de zonsopgang bekijken en dat was héél erg bijzonder
het was windstil, ik was helemaal alleen bovenaan op de duin en de maan stond loodrecht boven de zon

ik kreeg een nieuwe inspiratie voor een gebed, terwijl ik een kruisteken maakte en mij met de natuur verbond
terwijl ik naar de maan keek en m'n voorhoofd aanraakte, uitte ik mijn dankbaarheid om de overvloedige inspiratie/intuïtie om mijn ziel te vullen
terwijl ik naar de zon keek en mijn buik/zonnevlucht aanraakte, uitte ik mijn dankbaarheid om de overvloedige kansen om deze inspiratie/intuïtie in actie om te zetten
terwijl ik naar de woestijn keek en mijn hand eerst naar voor en daarna in wijzerzin naar mijn linkerschouder en dan naar mijn rechterschouder bewoog, was ik dankbaar om de overvloedige momenten waarop ik met andere zielen verbonden was met de universele ziel

ik herhaalde dit gebed een volledige kraalsnoer en dan ging ik op m'n knieën met mijn hoofd tegen de grond naar het noorden en opnieuw herhaalde ik dit gebed een volledige kraalsnoer

zeer waarschijnlijk zal dit gebed nog evolueren, maar op dit moment is dit het gebed waarmee ik mij het meest comfortabel voel

zo 23 en di 25

naar het einde van de reis toe, waren er twee momenten, waarop ik het gevoel had, dat dit goede locaties zouden zijn voor *couveuses voor de ziel*
niet toevallig kwam ik op beide locaties de *kleine vos*, één van mijn krachtdieren, mij goeiedag zeggen

de eerste locatie was bij de *gorges tislite*, een uitzonderlijke vulkanische rotsformatie zoals ik nog nooit eerder heb gezien
de *oued tislite* stond bijna droog, maar ik kan me inbeelden, dat de plek in het voorjaar nog magischer moet zijn dan in het najaar van een jaar met quasi geen regen

de tweede locatie was aan de monding van de *oued draa* in de atlantische oceaan
daar kwamen, ondanks de sterke wind, letterlijk honderden *kleine vossen* mij tegemoet gevlogen
dit stuk wilde, ongerepte kustlijn met enkele ruïnes van franse forten en met prachtige zonsopgangen vormde de laatste *coup de coeur* tijdens de marokko trip

